

POMÁHÁME UKRAJINĚ

EVANGELICKÁ CÍRKEV METODISTICKÁ V ČESKÉ REPUBLICĚ

24. října 2022

Velmi Vám všem děkujeme za Vaši podporu naší snaze pomoci uprchlým před válkou na Ukrajině. Vaše finance pomáhají potřebným zde, přímo v Česku, i na Ukrajině. Děkujeme, že i díky Vaší podpoře je to možné!

Milé setry, bratři, milí přátelé.

Díky velkorysému iniciativě dárců, kteří přispěli na náš transparentní účet, můžeme finančně podporovat tento skvělý projekt. Nemůžu si pomoci, ale vždy když se mluví o nemocnici, která je nějak spojená s pomocí válečným obětem, vybaví se mi seriál M.A.S.H. Víím, srovnávat tuto TV komedii s napadením Ukrajiny Ruskem je za hranou. Nevybavují se mi z tohoto seriálu ani tak vtipné bonmoty, ale spíš vlastnosti hrdinů v M.A.S.H.

Dokážu si představit, že vlastnosti jako je vytrvalost, plné nasazení, hrdinství, rozhodnutí se pro druhé, riskování svého zdraví a života, budou zřejmě zdobit tým, který můžete vidět na fotce, viz níže. Toto je FVSH. Jedná se o reálnou chirurgickou nemocnici s reálnými hrdiny, nikoliv fiktivní seriál z telky. Životní příběhy lidí, které denně potkávají, jsou skutečné! Toto je skutečné! Lidí, kteří pracují v této nemocnici, podporuje i naše ECM, nezní to skvěle? Prosím, myslete na ně ve svých modlitbách a nepřestávejte je podporovat, potřebují to oni i celá Ukrajina.

Karel Nyerges

■ První dobrovolnická chirurgická nemocnice (FVSH)

V prvních dnech eskalace války na Ukrajině, na začátku března 2022, zahájila svou činnost První dobrovolnická chirurgická nemocnice (Prykarpattia, západní Ukrajina), jejíž lékaři poskytují pomoc těm, kdo utrpěli zranění nebo jiné škody během bojů s moskevským okupantem.

FVSH je iniciativou neziskové veřejné organizace "Spryamovana Diya" (číslo organizace 39140629) na základě zdravotnického střediska PE "BRASS Group" (číslo organizace 34623304, licence pro lékařskou praxi 475 ze dne 30. července 2015).

Účelem FVSH je poskytovat potřebnou lékařskou pomoc lidem postiženým válkou s Ruskem.

Za dobu fungování iniciativy byla zorganizována bezplatná lékařská péče pro více než 1500 pacientů. Z nich:

1284 – byla prováděna ošetření s bezplatným poskytováním léků;

102 – byla poskytnuta chirurgická pomoc (lůžková i ambulantní);

193 – konzultace dalších specialistů (kardiolog, endokrinolog, ultrazvuk, gynekolog, ORL, stomatolog, neurolog, psycholog).

FVSH působí ve třech oblastech:

CHIRURGICKÉ CENTRUM - Hlavním zaměřením je ortopedie a traumatologie (operace srostlých kostí končetin a operace kloubů u osob po minových a střelných zraněních). Při léčbě pacientů se neomezujeme pouze na chirurgické zákroky. Velkou pozornost věnujeme rehabilitaci - nepřetržitě pracuje rehabilitační lékař a psycholog. Rehabilitační práce probíhá ve všech fázích - před operací i v pooperačním období.

Chirurgické oddělení má 15 lůžek, průměrně se zde měsíčně léčí 10-12 osob (průměrná doba léčby jednoho pacienta je 2-3 týdny).

POLIKLINIKA - Hlavním směrem je poskytování lékařské pomoci nuceným migrantům. Lidé mohou žádat o léčení nejčastějších chronických a akutních onemocnění. Stále zde působí terapeut, pediatr, traumatolog, chirurg a psycholog. Každý den je v práci člověk, který zvedá telefonní hovory a koordinuje práci lékařů.

Měsíčně navštíví polikliniku v průměru 350 lidí.

Díky spolupráci s mezinárodní humanitární organizací "Medicines Sanf Frontiers" (Lékaři bez hranic) dostává zařízení potřebné léky a lékaři vydávají léky zdarma podle lékařských receptů. Sledují také kvalitu léčby, poskytují doporučení a provádějí korekci léčby.

MOBILNÍ LÉKŘSKÝ A PSYCHOLOGICKÝ TÝM –

Do míst souvislého pobytu vysídlených osob vyjíždí terénní tým složený z terapeuta a psychologa (v případě potřeby také pediatr a traumatolog). Lékaři na místě poskytují poradenství, potřebné léky a zdravotnické prostředky. Nemocnice má vlastní sanitární dopravu.

V případě potřeby lékaři převážejí pacienty do chirurgického centra nebo do jiných nemocnic na další vyšetření (CT, MRI, ultrazvuk, myografie atd.).

V průměru se uskuteční 12-15 výjezdů měsíčně do měst a vesnic Ivano-Frankivské oblasti a poskytne se lékařská pomoc až 150 lidem.

Tým FVSH se sjednotil na základě společných

lidských hodnot a touhy pomáhat lidem v nesnázích. Zaměstnanci nemocnice, z nichž 80 % tvoří sami přistěhovalci, jsou rádi, že mohou pomáhat a být užiteční. Všichni členové týmu dnes plánují pokračovat ve svém poslání, dokud budou existovat lidé, kteří potřebují pomoc.

Od května FVSH zahájila mezinárodní spolupráci s dobrovolníky z různých zemí. Po dobu těchto 4 měsíců zde pomáhali s péčí o pacienty zdravotní sestry, záchranáři, sestry na JIP a anesteziologové z České republiky, Slovenska a Norska (16 osob, průměrná doba pobytu na chirurgickém oddělení je 14 dní).

Často se nás ptají na příběhy našich pacientů. Jedním

z nejpůsobivějších je příběh muže, který se počátkem března 2022 dostal v Mariupolu pod minometnou palbu. Tento příběh je natolik mimořádný, že novináři mezinárodní rozhlasové společnosti Pacifica Network z USA s pacientem udělali rozhovor (online), když byl na oddělení našeho zdravotnického střediska.

V březnu byl Serhij zraněn při minometném ostřelování v Mariupolu. Trosky z výbuchu mu poškodily oči a zlomily kosti na noze.

Poté se dostal do místní nemocnice: "V té době jsem už neviděl, ale slyšel jsem, že mi z obličeje vyndali střepiny. Protože tam nebyl oční lékař, převezli mě do jiné nemocnice v Mariupolu. Nebylo tam žádné světlo a rentgenový přístroj už nefungoval. Levé oko a ránu na lícni kosti mi zašili. Na nohu byla po navrtání paty nasazena dlaha. Víc lékaři v té době udělat nemohli," vzpomíná Serhij.

O týden později nemocnici obsadila armáda Ruské federace.

"Nejdřív přišli Rusové, pak DNR.... Dokud tam byli naši lékaři, tak mě ještě ošetřovali - dávali mi kapky do očí, ptali se, jak mi je, a nějak mě krmili, protože kuchyně ještě fungovala. Když přišli Rusové, normou se staly dva krajíce chleba o tloušťce 5 milimetrů a půl sklenice polévky denně. Dobrovolníkům se podařilo přimět traumatology, aby ke mně přišli a sundali mi sádku z nohy. Nepřátelští zdravotníci mi nevěnovali žádnou pozornost. Při obchůzkách kontrolovali, co je v nočních stolcích," říká Serhij.

Podařilo se mu zavolat dceři a ta našla lidi, kteří jejího otce 25. dubna odvezli z mariupolské nemocnice. Na otázku, kolik zátarasů musel překonat, Serhij odpověděl, že jich bylo tolik, že už je nestačil počítat. Přivezli ho do Záporoží, odtud do Zolochova a do nemocnice ve Lvově, kde podstoupil operaci očí.

"Z pravého oka vyndali kovový úlomek a z levého dva plastové kousky z taktických brýlí. Po operaci mě přivezli sem. Zde se zjistilo, že noha špatně srostla, a byla provedena operace. Ted' už bude fungovat, jak má. Ale vidět už nebudu. Mám přerušené nervy," konstatuje voják.

Přiznává, že se dnes nemá kam vrátit, ale má plány. Serhij usiluje o to, aby na Ukrajině našel místo, kde by byl prospěšný lidem. Nejdříve se však potřebuje zotavit.

"Po Mariupolu, kde někdy nebyly ani dva kousky chleba, se tady cítím jako v ráji. Čerstvý vzduch, čistá voda. V Mariupolu žádná voda nebyla. Nebylo se čím umýt, někdy nebylo ani co pít," poznamenává Serhij.

V současné době FVSH potřebuje finanční prostředky, aby lidé, kteří zde v současné době pracují, dostali za svou práci zaplacen a mohli si hradit své životní náklady.

Kromě toho bychom chtěli poznamenat, že většina (80 %) zaměstnanců našeho projektu (polikliniky a chirurgického centra) jsou vnitřně vysídlené osoby. Skutečnost, že dostávají peníze za svou práci, umožňuje jim a jejich rodinám přežít ve městě pro ně novém, vzdáleném mnoho kilometrů od jejich domovů, do kterého není možné se nyní ani v příštích měsících vrátit. Některým lékařům, kteří byli nuceni se přestěhovat, poskytujeme také ubytování v naší nemocnici.

Věříme, že naše práce je pro Ukrajinu užitečná a potřebná. Je to náš příspěvek k boji Ukrajiny za nezávislost.

Nyní jasně chápeme, že bez dostatečného finančního zabezpečení se projekt (alespoň chirurgická část) bude muset zastavit. Proto Vás žádáme, abyste našli možnost prodloužit financování projektu "První dobrovolná chirurgická nemocnice". I kdybychom nenašli dlouhodobé financování mzdových prostředků, během několika následujících měsíců budeme moci postupně snižovat počet pacientů a připravovat personál na to, že projekt nemusí pokračovat.

■ Svědectví od Marie Káňové

Konec léta a začátek školního roku je před námi. Uvažuji, že letos mohu pomoci už jen se dvěma dětmi mé dcery a syna, starší dvě jsem kdysi vodila na kroužky elektro do lužáneckého parku a do Studánky na výtvarnou výchovu. Ti už se těmto aktivitám věnují na vysoké a střední škole. Pomoci maminkám se dvěma dětmi, to se zvládne. Znáte to ale, člověk míní, Pán Bůh mění.

Tři dny před začátkem nového školního roku za mnou přijde naše ukrajinská maminka, která má dvě děti, 7 a 14 let s žádostí, zda bych jí pomohla s přijetím obou dětí do české školy. Víím, jak by to bylo pro děti prospěšné, zatím měli výuku v ukrajinštině on-line a styk s dětmi jen přes počítač a mobil musí být pro ně velmi nezdravé, jak zdůrazňuje dětský psycholog Radim Honzák. Na druhé straně jsem ale ukrajinské mamince říkala už v červnu t.r., že je zápis na jedné z bystrckých škol a že by bylo dobré děti zapsat. Tehdy mi odpověděla poukazem na to, že se přece chtějí co nejdříve vrátit a že mají výuku on-line a mít další výuku v české škole by bylo nad jejich možnosti. Rozuměla jsem těm argumentům.

Ale co teď, začátek školního roku přede dveřmi a jak jsem věděla, pedagogové mají hodně práce s jeho přípravou. Přesto jsem oslovila jednu ze škol a doufala jsem, že mi vyjdou s žádostí o zařazení ukrajinských dětí do výuky vstříc. Bohužel, bylo pozdě. Brali jen děti, co byly od června t.r. přihlášeny a které přišly s jedním z rodičů potvrdit svůj zájem o výuku.

Zkoušela jsem volat a psát i na druhou školu v Bystrci, dostala jsem dokonce k telefonu pana ředitele. Ten chtěl po mně jen data narození dětí a bydliště a že mu mám příští den zavolat, že to snad půjde zařídit, aby děti k nim mohly do školy chodit. Upozorňoval mě na to, že se mu asi budu těžko příští den dovolávat, že má spoustu porad a starostí před začátkem nového školního roku a že kdyby bylo nejhůř, mohu mu volat na další telefonní číslo, které mi dal.

Měl pravdu, volala jsem mockrát, pak už ze zoufalství na to druhé číslo a chápala jsem, že je plně zaměstnán. Když už jsem si říkala, že to asi nepůjde, zavolal mi pan ředitel sám a omlouval se za své velké časové zaneprázdnění. Nabídl mi, abychom s ukrajinskou maminkou hned přišly, že uvidí, co se dá zařídit.

Po našem příchodu na školu se nás ujali hned na vrátnici, dovedli za panem ředitelem, který měl jiné jednání, ale po chvíli nás přijal. Byl velmi laskavý, obě děti už měl zařazené do tříd – 2.D. a 8.A. Jen potřeboval ofotit jejich pasy, což dělal sám bez sekretářky. Jeho přístup byl tak hluboce lidský, že jsem několikrát při jeho práci s kopírkou málem vyskočila, abych to udělala já a on se mohl věnovat další práci. I v mých téměř 75 letech bych si pokládala za čest spolupracovat s tak pohodovým člověkem.

Nejen že vše zařídil, ale vzal nás do třídy, kam bude chodit mladší dcerka, seznámil maminku s paní učitelkou a paní asistentkou a dodal, že ve třídě mají ukrajinskou žačku, která zná výborně česky a že by mohla být společně s paní asistentkou velkou oporou pro dcerku naší Ukrajinky. Poskytl všechny údaje o možnosti družiny a nabídl, že pokud by bylo problémem za družinu platit, že mají možnost jak jako škola pomoci. I s paní vychovatelkou z družiny ukrajinskou maminku seznámil. Zařídili jsme i obědy pro děti, což už bylo jednoduché.

Taky se ptal, zda se budou chtít Ukrajinci v případě možnosti vrátit domů. Pro děti, které chtějí s rodičem v naší republice zůstat, se škola zaměřuje více i na výuku češtiny. Pro ty, co se chtějí vrátit, nabízejí jako kompenzaci vyšší počet hodin sportovních aktivit. A že je škola jimi pověstná jsme se přesvědčili spoustou medailí a pohárů za vítězství v různých sportech ve vitrínách na chodbách školy.

Povzbuzením nám byly i 4 ribstoly na chodbách, které mohou děti o přestávkách využívat. A před školou jsou koutky pro venkovní gymnastiku bohatě vybavené náradím.

Když jsme šly s ukrajinskou maminkou domů, měla jsem velkou radost, která vystřídala mé původní zoufalství z toho, že asi nepůjde docházku do školy na poslední chvíli zařídít. Věděla jsem, jak zvláště pro Kyrillo by to bylo dobré. Nikam nechodil, na rozdíl od mladší sestřičky Verunky, která ráda absolvovala tři týdny příměstského tábora pro ukrajinské děti. Díky tomu i tlumočila Kyrillovi, když jsem byla u nich s informacemi o škole a on mi nerozuměl. Bylo to moc milé, jak hned rozuměla a snažila se mu vysvětlit o co jde. Ještě sama dodala, že se jedná o školu, do které chodí má vnučka, její kamarádka. Což bohužel nebylo pravda, tato škola je nemohla už vzít, ale ta druhá je zato mnohem blíže.

Tak jen přeji oběma dětem, aby se jim ve škole líbilo, aby získaly potřebné vědomosti a aby našly přátele mezi dětmi. Jsem vděčna, že Ukrajinci nacházejí takové povzbuzení díky lidem, jako je pan ředitel na ZŠ v Brně-Bystřici, na Vejrostové ulici. A děkuji našemu Pánu, že nám takového člověka poslal na pomoc.

Marie Káňová

■ Svědectví od Miluše Šálkové

Rodina Fritзовých přijela do Protivína organizovaným týmem dobrovolníků už 6. března z Mukačeva. Na cestu se vydali manželé se třemi dětmi ve věku 14, 10 a 6 let. Na Ukrajině zůstaly jen babičky s dědou a strejdou. Ostatní se rozhodli zemi opustit. Rozjeli se do Polska, Gruzie, Německa, Portugalska. Ve svém domově nechali všechno. Rozhodnutí odjet nebylo jednoduché. Jak říká jejich syn Vitalij: "Pro rodiče bylo důležité, abychom my jako děti mohly dál chodit do školy a mít vzdělání. Rodiče by nás těžko uživili, protože podnikali s prodejem ovoce a zeleniny, ale to se už po válce nedalo. Ztratili práci a vyhlídky neměli skoro žádné." Irina s manželem každý den brzy ráno jezdili nakupovat zboží, které pak rozváželi zákazníkům. Vitalij by se chtěl stát lesníkem. Teď nastoupí do 9. třídy v Protivíně a chce se hlásit na Lesnickou školu v Písku. Školu bere on i jeho sestra Karolina vážně. Oba dostali na konci školního roku pochvalu od třídních učitelů.

Když jsme zvažovali, jestli někoho podpoříme, oslovili jsme ředitelku naší školy s dotazem, zda a kolik mají dětí přihlášených k 1. 9. S radostí nám doporučila tuto rodinu, neboť jejich děti od začátku pravidelně plnily školní docházku, dokonce i v červnu, kdy mnohé ukrajinské děti zůstávaly doma, neboť na Ukrajině již měly prázdniny. Líbilo se nám, že Fritzovi vědí, co chtějí, plánují zde zůstat a přijali české zákony a naše pravidla. Malá Karolina i Vasilij

S dětmi jsme se vydali na nákup. To víte, koupit čtrnáctiletému klukovi batoh nebo boty, které by se mu nelíbily, a stejně tak desetileté slečně, by mohl být dar, který je sice hezkým gestem, ale obdarované nepotěší. Děti už ráno čekaly spořádaně na zastávce. Po krátkém ostychu a otkrání se navzájem jsme si hezky popovídali.

Děti dostaly možnost vybrat si podle svého. Vůbec nebyly vybíravé, nevymýšlely hlouposti a moc mile překvapily svou skromností a rozumností. Udělaly na mne obrovský dojem.

Hned jsem si je oblíbila. Radost v rozzářených očích z vytoužených batohů a penálů byla odměnou. Ve sboru v Protivíně jsme potom za přítomnosti maminky předali s bratrem kazatelem Ríšou Novákem nakoupené věci.

S maminkou jsme si pěkně povídali. I ona moc děkovala. Bydlí v jedné velké místnosti, takže shání byt. Peněz moc nemají, i když oba pracují. Je zázrak, že práci našli přímo v Protivíně. Těšíme se, že v neděli snad přijdou na bohoslužbu. Na Ukrajině navštěvovali kostel, snad se jim bude líbit i u nás. Cesty Páně jsou nevyzpytatelné. Malý David chodí do školky, kde učí kazatelova žena Hanka. Věřím, že až se v neděli potkají, bude to pro oba milé setkání, neboť David chodí do školky rád a zdá se, že Hanka je jeho oblíbená učitelka. Rozhodně Davídek je oblíbené dítě ve školce.

Děkujeme tímto všem ochotným dárcům. Myslím, že i teď má smysl hledat ty, kteří naši pomoc potřebují. Mnozí potřebují najít vhodné ubytování, protože žijí v provizorních místnostech, v bytech s mnohými dalšími, kteří s nimi nejsou nijak spřízněni, ale kuchyně a sociální zařízení sdílejí společně. Tlačí se na malém prostoru. Nemají auto, takže doprava do školy nebo zaměstnání je složitá, ne-li nemožná. Víme, že rodina Fritzových nemá ani televizi ani počítač, ale nijak si na to nestěžují. Solidarita už není tak velká jako na začátku a je to pochopitelný přirozený vývoj. Přesto děkujeme vám, kteří pomáháte. Stále je komu.

Miluše Šálková

■ Aktuální stav sbírky

K zajištění výše zmíněné pomoci slouží i finanční prostředky, které shromažďujeme na transparentním účtu „*Pomáháme Ukrajině*“ — 2602129572/2010. Na našich webových stránkách www.umc.cz naleznete platební bránu provázanou s tímto účtem pro možnost komfortní platby v korunách (česká mutace) a dolarech a eurech (anglická mutace). Nahlédnutí na účet naleznete [zde](#).

Stav ke dni 2. června 2022: Čeští i zahraniční dárci dosud zaslali dohromady
3 682 535 Kč, vydáno bylo zatím 2 144 009 Kč.

37 % z této částky směřovalo na humanitární pomoc přímo na Ukrajinu,
63 % na pomoc uprchlým před válkou zde v Česku — ať už v našich zařízeních,
či ve farnostech i střediscích křesťanské pomoci.

Všem dárcům velice děkujeme!

Způsob nakládání s finančními prostředky na transparentním účtu i dary ze zahraničí:

- Priority využití prostředků reagují na měnící se a vyvíjející se situaci. Vzhledem k obtížné predikci dochází v pravidelných intervalech k upřesňování strategie — se zvláštním zřetelem na efektivitu i udržitelnost naší pomoci — I vzhledem k závazku, který jsme na sebe vzali ve vztahu ke konkrétním lidem v našich zařízeních, a jejich důvěře v nás vložené.
- Hlavní prioritou je pro nás nyní zajištění a udržení pomoci těm, kteří se již svěřili do rukou naší Diakonie, farností i středisek, a rozšíření a kontinuita této pomoci. Nezapomínáme ani na přímou humanitární pomoc směřující na Ukrajinu, kde považujeme za důležité efektivně využít synergie s naší ruský mluvící farností a přímých kontaktů na Ukrajinu i znalosti místního terénu.
- Na základě dosavadního reálného provozu probíhá vyčíslování nákladů na provoz uprchlických zařízení zřizovaných Diakonií. Výhledově zatím očekáváme provoz těchto zařízení minimálně po dobu následujícího půl roku. I kdyby válka skončila ihned, obnova Ukrajiny i potřeba uprchlých setrvat v zahraničí potrvá delší dobu.
- I s tímto zřetelem převádíme část prostředků přímo do Diakonie ECM — na operativně vyčleněný účet vyhrazený pro zajištění provozu našich uprchlických zařízení, a pro možnost dlouhodobějšího plánování a organizace této pomoci.
- Diakonie ECM se snaží využít též veškerých aktuálních možností finanční podpory uprchlým před válkou ze strany státu. I přes vládní mediální obraz zatím ne vše funguje tak, jak je deklarováno. Diakonie se též snaží o provázání našich zařízení s příslušnými městskými samosprávami a získání jejich hmotné i nehmotné podpory.
- Naše farnosti i střediska křesťanské pomoci nezištně a operativně reagují na potřebu pomoci v místě jejich působení. Jedná se i o farnosti, které samy o sobě obtížně hospodaří s vyrovnaným rozpočtem. V jejich pomoci uprchlým před válkou je tedy bude nutné též střednědobě i dlouhodobě podpořit.
- Konkrétní finanční toky a využití finančních prostředků momentálně schvaluje ředitel Diakonie ECM spolu s předsedkyní Rady oblasti ECM a vedoucím kanceláře Rady oblasti ECM. Případné žádosti farností, sborů a středisek křesťanské pomoci o finanční podporu v rámci transparentní sbírky prosím zasílejte na pomahame.ukrajine@umc.cz.
- Veškeré vybrané prostředky jsou účelově vázány na pomoc Ukrajině. Kdyby nastala neočekávaná příznivá situace a nebylo zapotřebí dále financovat pomoc zde v Česku ani humanitární zásilky, jakékoliv případné zbylé finanční prostředky by ve spolupráci s ukrajinskou metodistickou církví šly přímo na obnovu Ukrajiny.

Děkujeme Vám za Vaši důvěru, se kterou nám svěřujete své finanční prostředky pro pomoc potřebným. V této i pro nás nové situaci se snažíme se o co nejeftivnější i promyšlenou pomoc s dobrým výsledkem.

Vaší důvěry si velmi vážíme.

*Děkujeme všem, kteří se zapojují do pomoci potřebným jak finančně,
tak i modlitbami, praktickou pomocí a svým časem a silami!*

---

uspořádala: Světlana Mašková